GAZETA KRAKOWSKA

Nro 23.

Z KRAKOWA DNIA 20. MARCA 1811 Roku WE SRODĘ.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu w Pałacu Naszym w Dreźnie d. 22 Lutego Roku 1811.

FREDERYK AUGUST
Z Bożey Łaski Król Saski, Xiąże Warszawski, &c. &c.

Uzupełniaiąc artykuły 38, 68 i 73 Konstytucyi, stanowiące odnowienie co lat trzy Członkow Izby Poselskiey, a co lat dwa Radcow Departamentowych, Powiatowych, Municypalnych i Sędziow Pokoiu, na przełożenie Naszego Ministra Spraw Wewnętrznych i po wysłuchaniu Naszey Rady Stanu, postanowiliśmy i postanawiamy co następuie:

TYTUŁ I.

O odnowieniu Członkow Izby Poselskiey.

Art. 1. Na drugiem zwyczaynem posiedzeniu Seymowem, we dwa lata po odbyciu pierwszego przypadaiącem, przystąpiono będzie do ustanowienia listy Członkow w trzeciey części wychodzących, z Izby Poselskiey.

Art. 2. Przy końcu posiedzenia Seymowego, w dniu przez Nas oznaczonym, Marszałek Seymowy ogłosi, iż przystępuie do losowania, którzy z Członkow Izby Poselskiey wychodzić maią.

Art. 3. W porządku przystąpienia do losowania, Marszałek wezwie dwóch Posłow i dwoch Deputowanych wiekiem naystarszych, którzy wraz z Marszałkiem i Sekretarzem dzieło losowania uskutecznią.

Art. 4. Ciągnienie to losow następuiącym sposobem odbywać się będzie: Na stole we środku Izby postawionym, stać będą dwa naczynia, w których iedno ma bydź włożonych tyle kartek ile iest Posłow, na każdey zapisanem będzie imie iednego Posła; drugie naczynie zamykać w sobie będzie równie tyle gałek ile iest Posłow, z tych tyle będzie zielonych ile Posłow ma wychodzić, reszta gałek będzie czerwonych. Z pomiędzy czterech Członkow Izby Poselskiey od Marszałka wezwanych dway zatrudnią się losowaniem, a dway ogłaszaniem losow, tak, iż w iednym momencie przez iednego ciągnionem będzie imie Posła, przez drugiego zaś gałka; te okazanemi będą obok ciągnących przytomnym dwom Członkom, i przez nich ogłoszonemi. Skoro losowanie Posłow się ukończy, natychmiast w iedno naczynie z wyżey namienionych włożonemi będą w dwóch zetrzech części ogólney liczby Deputowanych gałki czerwone; w iedney trzeciey części teyże liczby gałki zielone i samo losowanie w tenże sam sposób iak powyżey uskutecznionem będzie. Sekretarz Seymowy z iedney strony wyyśdz maiących, z drugiey pozo-

ftaiących Posłow i Deputowanych w Protokole zapisze. Marszałek zaś Seymowy porządku tak w Izbie, iako i przy samym dziele losowania dostrzega. Po skończonem zaś losowaniu, Protokół całey czynności Marszałek Seymowy, a po nim wezwani przez Niego do ciągnienia i ogłaszania losow Członki Izby Poselskiey, na końcu zaś Sekretarz Seymowy podpisza. Lista wychodzących Członkow przesłaną będzie Ministrowi Spraw Wewnętrznych, który w iedney Kopii prześle ią do Archiwum Senatu, w drugiey Nam ią natychmiast przedstawi.

Art. 5. Ponieważ liczba Posłow i Deputowanych iest sto sześćdziesiąt sześć, z których trzecia część wyyśdź powinna, przeto na pierwsze i na drugie wyyście, tę trzecią część oznaczamy w liczbie pięćdziesiąt pięć, na trzecie zaś wyyście w liczbie pięćdziesiąt sześć.

TYTUŁ II.

O odnowieniu Członkow Rad Departamentowych Powiatowych i Municypalnych.

Art. 6. Gdy podług artykułu 68 Konstytucyi, Członki Rad Departamentowych, Powiatowych, i Municypalnych przez połowę co lat dwa odnawiać się maią, przeto mieć chcemy, ażeby wyyście połowy Członkow tych Rad, losem determinowane było.

Art. 7. Tym koncem Nasz Minister Spraw Wewnętrznych zwoła niezwłocznie Rady Departamentowe i poleci Prefektom zwołać Rady Powiatowe i Municypalne w sześciu dawnych Departamentach.

Art. 8. Skoro Rady te się zgromadzą, Prefekt Radzie Departamentowey, Podprefekt Radzie Powiatowey; a Prezydent Municypalny Radzie Municypalney ogłosi wolą Naszą, i wezwie do przystąpienia do losowania.

Art. 9. Losowanie to odbywać się ma w Radzie Departamentowey w przytomności Prefekta, w Radzie Powiatowey w przytomności Podprefekta, w Radzie Municypalney w przytomności Prezydenta Municypalnego, lub tych Urzędnikow Zastępcow.

Art. 10. Prefekt lub *respective* Podprefekt albo Burmistrz, postawić każe na stole naczynie, w którym będzie tyle gałek, ile iest wszystkich Członkow. Tych gałek połowa będzie czerwonych, a połowa zielonych. Trzymaiący pioro w Radzie czytać będzie z kolei nazwiska Członkow Rady, za każdym przeczytaniem nazwiska, prezyduiący Radzie, wyciągnie gałkę; ieżeli ta będzie czerwona, Członek, którego nazwisko było przeczytane, pozostaie w Radzie, ieżeli przeciwnie wyciągniętą będzie zielona, Członek, którego nazwisko było przeczytane, przestaie bydź w Radzie. Protokoł tey czynności ma bydź na temże posiedzeniu bez odwłoki spisany przez Prezyduiącego w Radzie Departamentowey i Prefekta, przez prezyduiącego w Radzie Powiatowey i Podprefekta, przez Prezyduiącego w Radzie Municypalney i Prezydenta miasta, oraz przez pioro trzymaiącego podpisany, i zaraz Naszemu Ministrowi Spraw Wewnętrznych odesłany.

Art. 11. Nasz Minister Spraw Wewnętrznych z nadesłanych sobie Protokołow ułoży listę wychodzących Członkow z Rad wzmiankowanych i Nam ia poda.

Art. 12. Dla zapobieżenia wszełkiey odwłoce w nakazanem Konstytucyą połowy Członkow, tych Rad odnowieniu stanowiemy, iż choćby przez nieprzewidziany

przypadek, gdyby komplet prawem przepisany się nie zebrał, ciągnienie losow, sposobem wyżey wyrażonym w terminie naznaczonym nastąpić powinno

Art. 13 Członki Rad wzmiankowanych przez wyciągnienie zielonych gałek za wychodzących ogłoszone, powinny iednak w Radzie zasiadać, aż do przybycia nowych przez Nas z liczby kandydatow na Seymikach i zgromadzeniach gminnych obranych, mianować się maiących.

Art. 14. Po wyyściu lat dwóch, od czasu teraźnieyszego losowania, iuż ciągnienie losow nie ma mieć mieysca, lecz ta połowa Członkow Rad wyżey wzmiankowanych, która teraz pozostaie, w tedy po odbyciu czteroletniego urzędowania z prawa wyydzie. Po czterech latach wyydą, teraz nominować się maiące przez Nas członki, i tak następnie.

Art. 15. Gdy Powiaty Pilecki i Lelowski z pośród powiatow dawnego kraiu przyłączonemi zostały do Departamentu Krakowskiego; a nawzaiem Powiaty Stanisławowski i Siennicki do Departamentu Warszawskiego, przeto Radcy Departamentowi z Powiatow Pileckiego i Lelowskiego, maią bydź zwołanemi do Krakowa, i pomiędzy sobą losowanie w przytomności Prefekta odbyć, a Radcy, którzyby teraz losem pozostali, wyydą z prawa przy naypierwszem odnowieniu Rady Departamentowey Krakowskiey, i liczeni będą w prawney połowie Członkow w teyże Radzie za dwa lata odnowić się maiącey. Rady Powiatowe tychże Powiatow zwołanemi będą dla tegoż odnowienia się przez Prefekta Krakowskiego. Rady Powiatow Stanisławowskiego i Siennickiego, losować maią zarazem z innemi Powiatami nowo przyłączonego kraiu, dopiero za lat dwa.

TYTUŁ III.

O odnowieniu w trzeciey części Sędziow Pokoiu.

Art. 16. Gdy artykułem 73 Konstytucyi postanowiono, ażeby Sędziowie Pokoiu w trzeciey części byli odnowieni; przeto mieć chcemy, ażeby wyyście iednego Sędziego z liczby trzech w każdym Powiecie, przez los było determinowane.

Art. 17. W tym celu Nasz Minister Sprawiedliwości, zniosłszy się z Ministrem Spraw Wewnętrznych, oznaczy dzień, w którym Sędziowie Pokoiu zebrać się w każdym Powiecie dawnieyszego kraiu, i w mieyscu swego urzędowania, maią.

Art. 18. Zebrani Sędziowie w dniu oznaczonym, w przytomności Podprefekta mieyscowego, przystąpią do losowania tym porządkiem. W naczyniu na to sporządzonem będą trzy gałki, z których dwie czerwone iedna zielona. Sędziowie ieden po drugim z kolei ciągnąć będą gałki. Sędzia który wyciągnie czerwoną, pozostanie; który zieloną, zakończy urzędowanie; Protokoł tey czynności przez wszystkich przytomnych Sędziow, Podprefekta i Pisarza podpisany, Ministrowi Sprawiedliwości niezwłocznie przesłanym będzie.

Art. 19 Nasz Minister Sprawiedliwości, z nadesłanych Protokołow ułoży listę wychodzących Sędziow Pokoiu i Nam ią przedstawi, oraz kopią teyże listy Ministrowi Spraw Wewnętrznych prześle.

Art. 20. Nieprzytomność iednego Sędziego, nie ma bydź przeszkodą do ciągnienia losow.

Art. 21. Wychodzący Sędzia ma swoie urzędowanie kontynuować, aż do wprowadzenia w czynność nowego przez Nas nominowanego.

Art. 22. Po ukończeniu dwóch lat po-

zostali przy teraźnieyszem losowaniu Sędziowie między sobą ciągnąć maią losy sposobem wyżey opisanym, który z nich wyyśdź ma, za lat cztery ostatni z trzech teraźnieyszych Sędziow pozostały, z prawa wychodzi, a po nim w lat dwa ten, który teraz przez Nas nominowany będzie, i tak z kolei następuie.

TYTUŁ IV.

Urządzenia Ogólne.

Art. 23. Zmarły w ciągu urzędowania Poseł lub Deputowany, w liczbę trzeciey części na teraz wychodzic maiących, ma bydź policzonym. Rownie zmarły Radzca Departamentowy, Powiatowy i Municypalny w pierwszey połowie, a Sędzia Pokoiu w pierwszey trzeciey części, gdyby mieysca ich przez Naszą Nominacyą nie były zastąpione, policzeni bydź powinni. Przepis powyższy co do zmarłych, rozciąga się rownie i co do mianowanych na urzędy z powyższemi niezgodne.

Po Epoce pierwszego losowania obrane Członki Izby Poselskiey, w mieysce nadzwyczaynie ubyłego Członka, równie mianowani Radzcy Departamentowi, Powiatowi, Municypalni i Sędziowie Pokoiu, wchodzą w koley tych, na których mieysce wstąpili, i podług tey kolei odnowionemi będą.

Art. 24. O każdey nominacyi Posła lub Deputowanego, Sędziego Pokoiu, Radcy Departamentowego, Powiatowego lub Municypalnego na urząd z powyższemi niezgodny, Senat za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych zawiadomionym zostanie. Posłowie i Deputowani, nie będą odtąd mogli inaczey składać swego urzędowania, iak zanosząc na ręce Ministra Spraw Wewnętrznych swe proźby do Senatu, który w komplecie przepisanym rozpozna ważność powodow, i iedynie dla zupełney nie możności dopraszaiącego się, przedstawi go Nam Królowi do uwolnienia.

Art 25. Gdyby Sędzia Pokoiu, lub też Radca Departamentowy, Powiatowy lub Municypalny nie otrzymawszy dymissyi, miał nie dopełniać przyiętych przez siebie obowiązkow, utraca prawo do wybieralności, i przez Naszych Ministrow do żadnego Urzędu nie ma bydź przedstawiony przez cały przeciąg czasu, któryby ieszcze do ukończenia iego Urzędowania podług prawa pozostawał. Sędziowie Pokoiu zaskarżonemi będą przez Ministra Sprawiedliwości do Sądu Kassacyynego. Radcy Departamentowi, Powiatowi, i Municypalni przez Ministra Spraw Wewnętrznych do Rady Stanu, które to Magistratury w rozpoznanie powodow uchybienia weyśdź i stanowienia swoie Nam Królowi podać powinny.

Wykonanie tey Naszey woli i umieszczenie w Dzienniku Praw Naszym Ministrom, w czem do którego należy polecamy.

(Pod.) *Frederyk August.*
(L.S.) przez Króla
Minister Sekretarz Stanu
Stanisław Breza.

Zgodno z oryg.
Felix Łubieński,
Minister Sprawied:
(L.S.)
Ant. Jonneman. S. J.

Zgodno z orygin:
Minister Sekr Stanu.
Stanisław Breza.

Z Paryża d. 1. Marca.

Monitor dzisieyszy ogłosił następujące doniesienia od woysk w Hiszpanii:

Woysko Katalonii. — Gdy dowodzca w Lerida odebrał wiadomość, że nieprzyiaciel, który stał w wąwozach Montblanc, kazał małemu korpusowi woyska czynić

poruszenia, wysłał zatem d. 2 Stycznia 400 konnych ſtrzelcow 29go pułku do wsi Anglesola z rozkazem utrzymywania związku z ſtoiącą w Tarrega pod dowodztwem Pułkownika Villate jazdą. Hiszpanski Jenerał *Georget* uderzył w rzeczy samey d. 3 rowno z świtem na czele 800 jazdy i 1200 piechoty na Tarrega; załoga wſiadła zaraz na konie, wyſtąpiła z miaſta, okazuiąc na pozor, iż opuszcza miaſto, i uszykowała ſię w przodku do bitwy, dla ściągnienia ku sobie nieprzyiaciela do Bellpuig i dania czasu oddziałowi 29go pułku ſtrzelcow do uderzenia na nieprzyiaciela z tyłu. Obrot ten zupełnie ſię udał. Nieprzyiaciel uſiłował jazdę naszą zpędzić z mieysca, i gdy zabierał ſię do nowego attaku, uderzyło na niego 400 konnych naszych ſtrzelcow z boku i z tyłu i 300 ludzi mu zabili. Jenerał Georget, który w głowę raniony i od iednego z ſtrzelcow na ziemię był powalony, z 100 swoich ludzi w niewolą zabrany zoſtał. Reszta iego woyska, a mianowicie piechota, uciekła w nieładzie do Montblanc. Pułkownicy Maymat i Villate, Kapitanowie Famechon i Boulemagne, Podporucznicy Busque, Verion i Dunon dobrze ſię popisali. Strzelec, który powalił Jenerała Georget na ziemię, zabrał go sam w niewolą.

Woysko Arragonii. Z Tortosy d. 11 *Stycznia.* — Jenerał Suchet każe z pośpiechem naprawiać szczerby w Tortosie. Rokoszanie wyłożyli niezmierne summy, dla rozszerzenia warowni tey twierdzy. Szaniec mółłowy, przedziwne dzieło, ieſt iuż naprawiony i działami osadzony. Uyście Ebru i port Rapita są także w ſtanie obrony poſtawione. Odonell opuścił tę prowincyą i popłynął do Anglii. Jenerał Musnier, który ieſt rządzcą Tortosy, trzyma razem osadzone Teruel i Morella i uważa niedobitki woyska Walencyi. Codziennie składaią zbuntowani chłopi oręż i przyſięgaią na Ewangeliią, że więcey przeciw nam walczyć nie będą.

Opanowanie zamku Balaguer. — Jenerał Suchet korzyſtaiąc z przeſtrachu, który wzięcie Tortosy sprawiło, posłał Jen. Habert z iego dywizyą i 4 haubicami o północy, d. 8 Stycznia przeciw zamkowi Balaguer. Zamek ten pomimo złey drogi zoſtał rano opasany i do poddania ſię wezwany. Dowodzca iego żądał 4 dni czasu i przyrzekł kapitulować, ieżeli w przeciągu tego czasu żadnego nie odbierze poſiłku. Po iego odpowiedzi zaczęły haubice nasze dawać potężnie ognia do zamku, w czaſie którego 6 kompaniy piechoty naszey pospędzały wszyſtkie zewnętrzne poſterunki i przymuſiły ie uciekać do wąwozow. Widząc Jenerał Habdrt, że ogień haubicowy przeſtraszył załogę, rozkazał zaraz przypuścić szturm; w krótce poobalane zoſtały palisady i za pomocą kilku drabin, po których ieden żołnierz za drugim ſię piął, doſtali ſię nasi żołnierze na wał i wpadli do zamku. Strach zrobił ſię powszechny, część załogi uciekała drogą ku Tarragonie; rządzca, 13 officerow i 120 żołnierzy doſtali ſię w moc naszą.

Okręg woyska północnego. — Obecność Xcia Iſtryi (Marszałka Beſsieres) ożywiła środki, które przedſięwzięte zoſtały, dla przywrocenia spokoyności w tych prowincyach i oswobodzenia ich zupełnie z reszty rokoszanow, którzy niszczą nieszczęśliwych mieszkańcow. W nocy z 28 na 29 Stycznia napadniono niespodziewanie na kupę, ukrywaiącą ſię na drodze ku Wittoria, i sami chłopi schwytali 10 tych łotrow i ich herszta i woysku oddali. D. 27

uderzyła kupa rokoszanow, zebranych z z wszystkich kup, które z gór Asturyyskich zeszły i w Potes zgromadziły się, na posterunek woyska w Cabeson, którym Kapitan Daubeton dowodził. Kapitan ten zamknął się w iednym domu i bronił z rzadką odwagą, poki nie odebrał posiłku. Rozboynicy zostawili 300 ludzi zabitych na placu, i ruchome kolomny ścigały ich na wszystkie strony poty, poki ich zupełnie niel wytępiły. D. 10 został Herszt Ortiz w Villa Nową z 40 ludzi na drodze do Spinosa zaskoczony. Kapitan Destoquois opasał to miasto pod czas nocy i żaden z nich nie uszedł. Duch publiczny tych prowincyy codziennie się polepsza. Rokoszanie powracaią do swych domow; plebani zaprowadzili sami młodych ludzi swych parafiy do dowodzcy w Burgos i żądali, aby ich użyto do robot około szańcow, i usunięto tym sposobem od prześladowania hersztow rozboynikow.

Okręg woyska środkowego. — Jenerał Lahoussaye odebrał rozkaz udania się za rzekę Tagus, dla posłania części woyska swego nad Gwadyanę. w celu złączenia się z tym korpusem, który oblega Badaioz. Jenerał ten złączył się z oddziałem 5go korpusu, który wysłany był na rozpoznanie, d. 24 Stycznia w Miaiada. Nie natrafił w tym kraiu nigdzie na nieprzyiaciela. 30 rozboynikow, którzy ukryci byli w skałach Gwadelupy, rozproszyli się po kilku wystrzałach z ręczney broni. Jedna dywizya woyska środkowego udała się do Alkantara, dla utrzymania związku z woyskiem Portugalskim. Urządzone przez juntę Walencyi kupy rozboynikow nowy odebrały cios przez wzięcie Tortosy. Gdy woysko rokoszanow Walencyi, będąc przeszło do połowy zmnieyszone, nie wystarcza do obrony zagrożonego teraz przez woysko Arragonii tego miasta, wezwało zatem do pomocy wszystkie kupy, które groziły prowincyom Kuensa i Toledo.

Okręg woyska południowego. Oblężenie Kadyxu. — Na końcu Grudnia zbliżyło się 60 nieprzyiacielskich armatnych szalup pod zasłoną battery będących na języku ziemi, o pół wystrzału do Trokadero, i usiłowały na nowo żywym ogniem z haubic i racami Congrewa spalić naszą flotyllę; lecz batterye nasze przymusiły w krótce nieprzyiaciela do oddalenia się, zabiwszy mu i raniwszy wiele ludzi, kilkanaście okrętow uszkodziwszy i ieden zatopiwszy. Z naszey strony raniony tylko był ieden officer od 54 pułku od upadłey racy. Od początku Stycznia zdeymuie nieprzyiaciel wszelkie drzewo z dachow magazynu la Cirque; osobliwszy ten postępek przypisać tylko można zupełnemu niedostatkowi drzewa w Kadyxie, lub też wiarołomstwu Anglikow, którzy ważną tę zbroiownię chcą zburzyć. Dwa korsarskie nasze okręty zabrały w wodach Rota i San Lucar wiele łodzi przeznaczonych z żywnością do Kadyxu, tudzież galiotę Travailler, na którey znaydowało się 500 beczek słonego mięsa. W zbroiowni Sewilskiey leią ustawicznie haubice nowego wynalazku przez Villantroy, które przeznaczone są do osadzenia nowey batteryi o 300 sążni przed szańcem Napoleona założoney, która sięgać będzie o 2500 sążni. W okręgu 1go i 4go korpusu panuie nay większa spokoyność; ruchome kolomny nie daią rokoszanom czasu do kupienia się; wszędzie więc powraca porządek. Roboty około oblężenia idą z naywiększym pośpiechem.

Piąty korpus woyska. — Xże Dalmacy

połaczył piąty korpus, kilka oddziałow piechoty i znaczną część odwodowey jazdy przy Lierena. D. 3 Stycznia przednia ſtraż, składaiaca ſię z 26go pułku dragonii i iednego szwadronu 4go Hiszpańskiego pułku, natrafiła w Usagre na tylną ſtraż nieprzyiacielską, która dowiedziawszy ſię o poruszeniu Xcia Dalmacyi, śpieszno ſię cofała; uderzono iednak na nią, ubito ięy 50 ludzi i tyleż koni. Mandizabal na czele 6000 piechoty i 2500 Portugalskiey i Hiszpańskiey konnicy, cofał ſie śpieszno do Almendralezo i Merida, gdy tym czasem dywizya Balaſterosa, maiąca także 5 do 6000 ludzi, doſtać ſię chciała do Calera; lecz Xże Trewizy uważał poruszenia oſtatniego i kazał uderzyc na niego brygadzie Pepina i 2mu pułkowi huzarow; po dwugodzinney walce zoſtał Balaſteros pobity i w kierunku ku Fregenhal ścigany, wiele utraciwszy ludzi. D. 4 połączone zoſtały wszyſtkie nasze kolomny w Fruente Cantos. D. 5 przybyły do Los Santos i Zafra; dywizya Jenerała Gazan posłana zoſtała za Balaſterosem i dla zasłonienia oraz cugu wielkich dział, które dla uliw zatrzymane kilka dni w drodze zoſtały. Nieprzyiacielskie korpusy, które składały ſię iedynie z załog nadgranicznych twierdz Portugalskich, śpieszyły do swoich mieysc. D. 7 udał ſię Xże Dalmacyi do Merida, skąd Jenerał Briche dniem pierwey wypędził nieprzyiacielską jazdę, która cofnęła się na prawy brzeg Gwadyany, gdy tym czasem Mendizabal z Portugalską jazdą śpieszył po lewym brzegu tey rzeki do Badaioz. Jenerał Briche odebrał zlecenie oczyszczenia zupełnie prawego brzegu tey rzeki z nieprzyiaciela: poſtąpił z swoią kolomną aż do Albuquerque; ale za iego zbliżeniem uciekał nieprzyiaciel śpieszno do Badaioz; dogna no tylko tylną iego ſtraż i wycięto ią w Botwa. Jenerał Briche rozkazał twierdzę aż do moſtu nad Gwadyaną rozpoznawać, zabrał kilka set jeńcow i wiele konwoiow do tego miaſta przeznaczonych. W tymże czaſie dowiedziawszy ſię Xże Dalmacyi, iż nieprzyiaciel wprowadził do twierdzy Oliwenza 4 do 5000 ludzi, poczynił zaraz swoie rozporządzenia, i nie czekaiąc na przybycie ciężkich dział, korzyſtał z trwogi, która rozszerzyła ſię pomiędzy woyskiem nieprzyiacielskim, kazał dywizyi Jenerała Girarda d. 11 podſtąpić pod to miaſto. D. 12 otworzony zoſtał przekop i sypano do 21 batterye; tym czasem nadeszła iedna dywizya ciężkich dział, które w nocy na batterye zaciągniono. Nieprzyiaciel uſiłował d. 20 oswobodzić to miaſto, i uderzył z całą swoią jazdą na Jenerała Briche, który ſtał w Talawera Reale dla uważania Badaioz; lecz dzielnie odparty zoſtał, i aż pod Badaioz był ścigany. D. 22 odsłoniona zoſtała batterya do zrobienia wyłomu, i gdy zabierano ſię do dawania ognia, posłał rzadzca, wypotrzebowawszy mały swoy zapas ammunicyi, iż chce kapitulować. Odpowiedziano mu, iż gdy pierwsze propozycye odrzucił, nie może teraz iak tylko poddać ſię na łaskę; iakoż nie zadługo pokazał ſię z całym swoim głównym sztabem za bramą i poddał ſię z całą załogą, która 4500 ludzi wynoſiła. Znaleziono w tem mieście 18 dobrych dział i wiele broni. 132 oycow familiy, których rokoszanie przymuſili do ſtawienia ſię w ich szeregach, otrzymali wolność i powrocili na łono familiy. Jeńcy odesłanemi zaraz do Francyi zoſtali. Po wzięciu Oliwenzy rozkazał Xże Dalmacyi woyskom swoim poyśdź przeciw Badaioz. D. 26 cofnione zoſtały wszyſtkie nieprzyiaciel-

skie zewnętrzne straże, i po niektórych utarczkach, w których rokoszanie utracili 4 działa i kilka set jeńcow, opasana ta twierdza została. Oblężenie popierane iest od iedney części woyska, gdy tym czasem druga uważa inne pobliskie miasta, a dywizya Gazana ściga reszty kup Balasterosa i utrzymuie związek z Sewillą. Załoga w Badaioz składa się z 8000 Hiszpanow i Portugalczykow. Znaczny ten korpus wystawiony iest na stracenie; bo Anglicy nie mogą rownie przybydź na pomoc Badaioz, iak nie mogli Almeidzie i Oliwenzy.

Woysko Portugalskie. Dziewiąty korpus. — Obecność tego korpusu w Portugalii przymusiła Jenerała Silviera do opuszczanie stanowisk swoich około Pinhel i Trankoso i cofnienia się nad Douro. Zakładał on sobie, iż po przeprawie Hrabiego Erlon będzie mogł powrocic i na nowo woysko nasze napastować; lecz dywizya Jenerała Claperede odebrała rozkaz pilnowania Trankoso i uważania iego poruszeń. D. 30 Grudnia pokazał się przed Bernwende, które naszem woyskiem osadzone zastał; to przyięło go tak dzielnie, iż przymuszony był śpieszno się cofnąć, zostawiwszy na placu wiele ludzi zabitych i ranionych i znaczną liczbę w jeńcach utracił. Pomiędzy zabitemi znaleziono iednego majora i podpułkownika. Zabrano także 10 mułow obładowanych ładunkami i karabinami Angielskiemi. Jenerał Claperede poczyniwszy d. 9 Stycznia swoie rozporządzenia i woysko na dwie kolomny podzieliwszy, udał się w drogę dla uderzenia na Silviera i przepędzenia go za rzekę Douro. Przybywszy o cwierć mili od Guillaro, dowiedział się, że nieprzyiaciel osadził wzgorki Sarzedy, wyciągnąwszy długą linią z strzelcow pod temi wzgorkami; rozkazał natychmiast iedney kolomnie postąpić naprzod, dla obeyścia lewego iego skrzydła, sam zaś postąpił szybko przeciw środkowi. Silviera nie czekał atoli skutkow tego obrotu, ale zaraz się cofnął. D. 11 ścigano go do Villa Ponte; zatrzymał się na wzgorkach lewego brzegu rzeki Tawora, osadził mosty w Villa i Freysigh, i wszystkie drogi poprzecinał; zdawało się, iż zamyśla dziel nie bronić przeprawy. Jenerał Claperede poprowadził większą częsc swoiego woyska przeciw mostowi przy Freysigh, nie zważaiąc na żywy ogień zręczney broni, który natychmiast się zaczął: opanował most szturmem i uderzył na wzgorki; nieprzyiaciel nigdzie nie mógł się oprzeć przymuszony był z wszystkich mieysc uciekać w nieładzie, utraciwszy wiele ludzi; noc tylko położyła koniec ściganiu do Villa de Rua. Angielski ieden podpułkownik, ktory kierował wszystkiemi poruszeniami, zo łał raniony i umarł w Prado o dwie mile od placu boiu. D. 12 udał się Jenerał Cl perede za nieprzyiacielem przez Moimento e i eira i Leomil. W wieczor natrafiła p zednia nasza straż w Mond n na tylną iego straż, ktora składała się znaylepszych woysk, uderzyła na nią i zapędziła aż za Courra. Od tego czasu nie mógł iuż Silviera woysk swoich zgromadzić, które wszystkiemi stronami uciekały do rzeki Douro i przeprawiały się, gdzie tylko mogły na łodziach. D. 13 w wieczor przybył Jenerał Claperede do Lamego, pozabierawszy po drodze obłąkanych od woska Silviera żołnierzy i nie mogące pospieszyc ekwipaże. Porobione powyzey Lamego szańce zastał opuszczone. Miller szedł Silvierze na pomoc; lecz dowiedziawszy się d. 13 w Tarouca, o 3 mile od Lamego, o iego pobiciu, cofnął się zaraz do Castro-Dairo i Visen, nie czekaiąc na pokazanie się naszych podiazdow. Wypadkiem krotkiey tey wyprawy iest: ubicie nieprzyiacielowi 500 naylepszych żołnierzy, ranienie około 1000 i zabranie z iedną chorągwią 200 jeńcow. Wiele broni i ammunicyi wszelkiego gatunku zabrano lub zniszczono. Rozproszenie woyska Silviery sprawiło w wszystkich tych okolicach wielkie wrażenie; sam widok Francuzkiego oddziału iest dostatecznym do rozpędzenia kup chłopow, których Anglicy fanatykami poczynili. Jenerał Claperede czynił aż do 28 Stycznia nad Douro obroty, lecz nigdzie na nieprzyiacielski oddział nie natrafił. Po zabierawszy wszelką żywność z tych okolic, udał się Roso.. nie do swoich rokazow drogą do Celer k na powrot. Jenerał Baron Foy wyruszył d. 2 Lutego z swoią dywizya z Almeidy, dla złączenia się z woyskiem Portugalskim.

DODATEK

DO N^{ru} 23.

GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 20. MARCA 1811 Roku WE SRODĘ

Dnia wczorayszego iako w rocznicę Imienin Jaśnie Oświeconego Xcia Jmci Ministra Woyny, Naczelnego Wodza, przyymował JW. Jenerał Brygady Biegański Kommenderuiący w Departamencie Krakowskim powinszowanie, które Mu Officerowie Garnizonu tuteyszego, maiący na czele W. Łączyńskiego Pułkownika Pułku 3go jazdy, o godzinie 10tey rano przy odgłosie muzyki złożyli. — Tegoż dnia rzeczony JW. Jenerał dał obiad, na który JW. Biskup Krakowski, Woyskowi, Władze Cywilne tak Sądowe iako i Administracyyne były zaproszone, gdzie wniesione zdrowie J.O. Xcia Jmci Ministra Woyny, z uniesieniem spełniano.

Z Paryża d. 3. Marca.

D. 28 lutego przechodziła się Nayiaśnieysza Cesarzowa po terrassie Tuilleries z strony wody. Zdaie się bydź dosyć zdrową, a publiczność bardzo się cieszy, gdy swoią Monarchinią widzieć może.

Senator Hrabia Pastoret mianowany iest członkiem senatowey kommissyi względem osobistey wolności, na mieyscu Senatora Hrabiego Lenoir-Laroche, a Senator Hrabia Lebrun de Rochemont na mieyscu Senatora Hrabiego Chosel.

Na posiedzeniu towarzystwa do zachęcenia przemysłu narodowego oddał Hrabia Chaptal od P. Dropiez z Lill probę cukru z burakow, który co do białości, krystalizacyi i smaku podobny iest do naylepszego trzc nowego cukru.

Stosownie do wyroku Cesarskiego pod d. 23 Lutego jeńcy woienni urządzonemi będą na 30 batalionow, każdy po 400 ludzi, i użyci do robot przy fortyfikacyach, drogach i mostach. Pobierać będą taką samą płacę iak inni robotnicy, cokolwiek tylko ma im bydź z tey pła y zatrzymywane na ich żywność, odzież i chorobę.

Podług wyroku pod d. 20 Lutego pomnożona będzie liczba Cesarskich indzynierow, &c. do mostow i gościńcow, do których przybrane także bydź maią zdatne osoby z nowych departamentow Elby, Wezery i Emzy.

Marszałek Oudinot, Xże Reggio przybył do Paryża.

Dla transportow w Katalonii zakupionych bydź ma 600 mułow, dla których urządzone będą woyskowe ekwipaże.

Woyskowa kommissya w Dizonie skazała 6 Angielskich jencow na pięcioletnie kaydany, samych kapitanow kupieckich okrętow, którzy z stanowiska swego w Auxon uciekli byli.

Wyrok Cesarski pod d. 23 Lutego nakazuie, aby zaległe długi Hollenderskie,

które należą się mieszkańcom Zelandyi, Brabancyi i Nimwegi od 1go Lipca 1809 uobrachowane były i niezwłocznie z zaległych podatkow z roku 1809 i poprzedzaiących, które iuż do skarbu weszły, zapłacone. Reszta tych zaległości ma wpłynąć do kassy syndykatu Hollenderskiego.

Kontyngens popisowych w roku 1811 z departamentu Sekwany wynosi 1262 ludzi, do których miasto Paryż, w którem 575,471 dusz rachuią, dostawi 1105 ludzi.

Do usługi Cesarzowey wybrano z szkoły edukacyyney w Ecouen 6 nayzdatnieyszych dziewcząt, córek poległych w boiu officerow sztabu. Usługuią one nawet do stołu, gdy Nayiaśnieysi Cesarstwo razem iedzą. Ubior ich iest iednakowy z amarantowey kitayki lub atłasu.

P. Sadai, wicekonsul w Helwetsluis, mianowany iest konsulem w Rydze.

Z Londynu d. 21 Lutego.

(Z Monitora.)

Mowią, iż deputacya od handluiących z Ameryką kupcow prosiła Margrabi Wellesleja o audyencyą, dla dowiedzenia się istotnie czyli Amerykański poseł, P. Pinkney, udzielił mu nadeyśdź niedawno miane z Francyi doniesienia, tyczące się wyraźnych zamiarow naszych ministrow względem utrzymania gabinetowych rozkazow. Prywatnem naszem mniemaniem iest, iż nie możemy prędzey oświadczyć się wyraźnie w tey mierze, poki nie będą nam dokładnie wiadome uchwały rządu Francuzkiego; bo okazaliśmy iuż iak mało ufać można oświadczeniom Francuzkim. P. Champagny mowi w iednym z swoich listow pod d. 5 Sierpnia r. p. do P. Armstrong: " W teraźnieyszem położeniu rzeczy iestem upoważniony oświadczyć WPanu, iż wyroki Berliński i Medyolański odwołane są, i że od 1go Listopada moc swoią mieć przestaią.„ Ktoż się mógł spodziewać, aby po takim oświadczeniu okazały się ieszcze iakowe trudności, każdy owszem rozumiał, iż gabinetowe nasze rozkazy same upaśdź muszą. Lecz widzimy, że tenże sam P. Champagny użył do swoiego Pana pod d. 8 Grudnia następuiących wyrazow: " W. C. K. Mość każe z utrzymać swoie wyroki, poki Angliia gabinetowych swoich rozkazow nie cofnie.„ (*) Co iasno okazuie, że pomimo poprzedniczego oświadczenia nie utraciły swey mocy. Gdy

---

*) *Nie iest w cale trudną rzeczą do poięcia, że wyroki Berliński i Medyolański są dla Ameryki odwołane, ponieważ Ameryka przedsięwzięła środki do sprawienia poszanowania swey banderze, ponieważ nie dopuszcza, aby z narodowego zniszczenia wyzutą była, i ponieważ niechce się poddać rozkazom gabinetu Angielskiego. Inne neutralne mocarstwa, które poddały się tym rozkazom, podlegaią wyrokom Berlińskiemu i Medyolańskiemu. Minister związkow zagranicznych mógł więc powiedzieć: że W. C. K. Mość utrzymasz swoie wyroki.„ Mógł nawet powiedziec, lecz bez potrzeby, ponieważ to znayduie się w wyroku Medyolańskim, iż wyroki Berliński i Medyolański uchylone będą dla tych narodow, które potrafią zjednać uszanowanie swem banderom. Wyroki te nie są samowolnym czynem; wypływaią z natury rzeczy; nie można ich więc ani zmienić, ani odwołać, bo nie tyczą się neutralney bandery, która umie się kazać szanować, ale tylko tey, która przez uleganie stała się Angielską. Wyroki Berliński i Medyolański będą na wieki fundamentalnym prawem Francyi, ponieważ wypływaią z natury rzeczy, i ile razy Angliia rozpocznie na papierze blokadę, tyle razy będą też wyroki moc miały, to iest Angliia będzie także na papierze blokowana. Nasi korsarze rzeczywiściey blokuią Tamizę, niżeli Angielskie floty brzegi Francuzkie i Włoskie.*

Francuzkie wyroki istotnie odwołane zostaną, to iest nie w oświadczeniu, niezaydzie na ow czas żadna trudność w cofnieniu gabinetowych naszych wyrokow. Nie możemy wiedzieć do iakiego stopnia zasługuią na wiarę ostatnie doniesienia, które P. Pinkney z Francyi miał odebrać, &c.

Deputacya od kupcow, których interessuią okręty pod banderą Hamburską, Bremeńską i Papenburską, które w naszych portach stoią, udała się do Lorda kancelaryi handlowey i otrzymała zapewnienie, iż te okręty mogą odpłynąć, ale bez ładunku i za pozwoleniem tylko rządu wolno im do Angielskich portow powrocić.

Kupcy zdaią się podług listow, które odebrali, cieszyć, że osadowe towary będą za nową opłatą do Rossyi wpuszczane, i że zatrzymane tam towary będą im oddane.

Podług naszego rozpoznawania pod d. 22 Grudnia w Tulonie znayduią się następuiące okręty:

Majestueux o 120 działach, Austerlitz o 120, Handel Paryzki o 120, Wagram o 120 (niedawno z warsztatu spuszczony), Donauwerth o 80, Ulm o 74, Donay o 74, Wrocław o 74, Suffren o 74, Genueńczyk o 74, Magnanim, Aix, Boreusz, Hanibal, każdy o 74 działach, Berło o 80 (teraz z warsztatu spuszczony), Penelopa, Palada, Amalia i Adrien, każdy o 40 działach, Tamiza o 36, Prozerpina o 32 (zdobycz Angielska) Victorieuse o 22 działach, Mamka 800 beczkowy, ieden płytki okręt i dwa inne pomnieysze.

W Korfu Danae i Flora każdy o 40 działach.

W Liwornie i Genui, Sybilla o 18 działach, Endymion, Janus i Ligurya, każdy o 16 działach.

W porcie Vendres, Torbique o 20 i la Fleche o 10 działach.

Dwa Rossyyskie okręty liniiowe o 74 działach nie będące w słuzbie.

Na posiedzeniu izby niższey wniosł d. d. 20 P. Jossel, ażeby uchwalono potrzebne pieniądze na utrzymanie 145,000 maytkow iak w roku przeszłym. P. Whitbread oświadczył się za zmnieyszeniom liczby maytkow. W przeszłym roku powiedziano, iż port Flesingski zburzony został, a teraz dowiaduiemy się, że tam zgromadziła się flota Francuzka. Nakoniec uchwalono 8 mil. 95,509 f. szt. dla siły morskiey, a 5 milionow dla siły lądowey i 15 milionow biletow skarbowych.

Dnia 18 i 19 Marca 1811.
Cena zboż rożnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

Na Monetę.	*Przednie.* Złp.	gr.	*Srednie.* Złp.	gr.	*Pośledni.* Złp.	gr.
Korz: Pszenicy	14	—	13	—	12	—
— Zyta	10	15	10	—	9	15
— Jęczmienia	7	15	7	—	6	—
— Grochu	10	—	9	—	8	—
— Owsa	6	—	5	15	5	—
— Jagieł	22	15	20	—	18	—
— Rzepiku	15	—	14	—	13	—

DONIESIENIA.

Do publiczney wiadomości podaie się, iż ruchomości składaiące się z futer, sukien, bielizny, powozow, koni, szorow, szaf, stolikow, kanapy, krzeseł, sprzączek srebrnych i zegarka, Urodzonego Antoniego Szastra, Medycyny Doktora własne, dnia 26 miesiąca Marca r. b. o godzinie 10 ranney w kamienicy Ur. Antoniego Szastra na Mikołayskiey ulicy pod liczbą 559 przez publiczną licytacyą za gotową srebrną monetą zapłatę na satysfakcyą Ur. Maryanny z Malinowskich Bełdowskiey sprzedane będą. Zyczący sobie nabydź takowych rzeczy na oznaczonym terminie stawią się.

W Krakowie dnia 1 Marca 1811 roku.

Jan Nepom. Franki, Burgrabia T. C. P. J. D. K.

Ażeby Publiczność, Gazetą tuteyszą pod Nrem 22 na licytacyą rzeczy ruchomych Urodzonego Antoniego Szaltra, iakoby d. 26 mieśiąca i roku bieżących odprawiać śię mianą zaproszona, zawiedzioną nie była, i prozno na tęż licytacyą schodząc, nie trudziła śię, tąż uwiadomia śię, że takowey licytacyi wcale nie będzie, bo przez Dekret Naywyższego Sądu Appellacyynego Xięstwa Warszawskiego pod dniem czternastym mieśiąca i roku bieżących zapadły, Dekret Trybunału Pierwszey Instancyi Departamentu Krakowskiego, z mocy którego taż licytacya odbywać śię miała, uchylonym został, i taż nakazana exekucya zniesioną iest,

Antoni Szaster.

Ja Ignacy Dunin Rzuchowski, Burgrabią Sądu Pokoiu Powiatu Jędrzeiowskiego, Departamentu Krakowskiego w mieście Jędrzeiowie pod Nrm 68 mieszkaiący, uwiadomiam publiczność, że wódki garcy 819 dobrey i mocney szumowki po złp. 1 gr. 6 garniec oszacowaney, w dniu 21 Lutego urzędownie zasekwestrowaney, podług przepisu prawa sądowego Tytułu VIII. Xięgi V. Dekretu Nayiaśnieyszego Pana dnia 19 Czerwca r. p. wypadłego, a przez Dziennik prawa pod Nrm 20 wydany ogłoszonego, na satysfakcyą podatkow skarbowych ieszcze z roku przeszłego miesiąca Września zaległych, iako to: 1) Ofiara 24 procent: złp. 567 gr. 8 1/2. 2) Podymnego złp 315, kary denarowey pod czas wypłaty wyrachowaney i expens w drodze Exekucyi poniesionych; w Nagłowicach w gminie tamteyszym, Powiecie Jędrzeiowskim pod Nrm 1 dnia 1 Kwietnia r. b. o godzinie 2 po południu przez publiczną licytacyą naywięcey daiącemu sprzedana zostanie. Dla czego bowiem każdy, któryby sobie życzył kupna takowey wódki, ma śię z gotowemi pieniądzmi w terminie i mieyscu powyżey oznaczonem znaydować. Dat w Jędrzeiowie d. 13 Marca 1811 roku.

J. Rzuchowski, Burgrabia S. P. Pow. Jęd. Dep. Krakowskiego.

Dnia dwudziestego piątego Marca 1811 roku o godzinie dziewiątey ranney przed południem, zaś po południu o 3 godzinie w miasteczku Proszowicach w Departamencie Krakowskim przez publiczną licytacyą sprzedawane będą więcey daiącemu zboża tak w kopach, iako i na korce, przenica, żyto, ieczmień, owies, konie, woły, krowy, cieleta, stolarszczyzna zatradowane Wielmożnemu Wincentemu Trembeckiemu na zaspokoienie Wielmożney Antoniny Olizarowey (z mocy Dekretu Wysokiego Trybunału Cywilnego pierwszy Instancyi Departamentu Krakowskiego dnia 11 Stycznia b. 1811 roku wypadłego) w długu 11000 złotych polskich w złocie, odtrąciwszy onera przysądzone, wszystko za gotową zapłatę, a to w złocie płacić śię maiąca.

Woyciech Skorczyński Burgrabia T. C. D. Krak.

Prefekt Departamentu Krakowskiego ninieyszym podaie do publiczney wiadomości, iż na dniu 30 miesiąca Marca przez puliczną licytacyą w mieście Koszycach, Powiecie Szkalbmierskim odbywać śię maiącą grunta i ogrody Prebendy Litterackiey i S. Anny w roczną dzierżawę t. r. od dnia 1go Czerwca r. b. do ostatniego Maia r. 1812 naywięcey ofiaruiącemu wypuszczone będą. Chcący przeto wspomnione realności dzierżawić, ma śię w terminie przeznaczonym opatrzony w należyte vadium w mieście Koszycach stawić. Cena fiskalna przy licytacyi oznaymioną będzie.

Wodzicki, Prefekt.

Wroński, S. J.

Prefekt Departamentu Krakowskiego podaie do wiadomości, iż na dniu 27 Marca r. b. o godzinie 9 z rana odbywać śię będzie w Administracyi Solney w Wieliczce licytacya na 2000 korcy żyta i 800 korcy ięczmienia, których Liwerunek za tańszą cenę dostawić obowiązuiącemu śię za kontraktem od wyższych władz zatwierdzić śię maiącym puszczony będzie. Maiący więc chęć licytowania maią śię w dniu i godzinie wyżey oznaczonych w przyzwoite kaucye opatrzeni stawić w Administracyi Solney Wielickiey, gdzie o warunkach licytacyi uwiadomieni zostaną.

Wodzicki, Prefekt.

Wroński, Sekretarz Jeneralny.